

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6041/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Боројевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Ракић, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је старалац ВВ из ..., а пуномоћник Драган Милорадовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 394/20 од 05.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 394/20 од 05.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 394/20 од 05.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 1268/17 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац власник и поседник следећих непокретности: кп. бр. .. на мзв. "ДД" њива 6 класе у површини од 31,89 ари и дела кп. бр. .. на мзв. "ДД" шума 6 класе у површини тог дела од 1.20,00 ари, опредељен следећим мерама и границама: почев од детаљне тачке број .. у правцу североистока обухватајући детаљне тачке број .., .., .., .., .., .., .., .., .., .. и .. до .. од које гранична линија скреће у правцу запада у дужини од 99,80 метара, све до детаљне тачке број .. од које скреће у правцу северозапада у дужини од 30,94 метра до детаљне тачке број .. и наставља у правцу северозапада у дужини од 8,99 метара све до детаљне тачке број .., обе из лн бр. .. КО ..., по основу одржаја, што су тужени као законски наследници иза пок. ЋЋ дужни признати и трпети, да се тужилац укњижи као власник у Катастру непокретности код СКН Кучево. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу АА, накнади трошкове поступка у износу од 144.243,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 394/20 од 05.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлагајући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретној правној ствари, предмет тражене правне заштите је утврђење права својине, а одлука о тужбеном захтеву условљена је чињеницама утврђеним у поступку. Имајући у виду да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што у смислу члана 407. ЗПП, не представља разлог због којег се ревизија може изјавити, то по оцени Врховног касационог суда, нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У смислу члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета 28.09.2017. године. Назначена вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Првостепена пресуда је донета 04.12.2019. године, а другостепена пресуда је донета 05.08.2020. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог ВВ недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**